

Oplossingen en uitslag van de Prijsraadsels uit de nummers 30, 31, 32 en 35

No 30, blz. 364.

Van Oldenbarneveldt
Mannerheim
Winston Churchill
Selma Lagerlöf
Sumner Welles

No 31, blz. 376.

De verschillende woorden zijn:

Utrecht, geel, teen, uur, biet, mes, stem.
De gevraagde zin luidt:
Timotheüs geeft de beste lectuur.

No 32, blz. 388.

De gevraagde aardrijkskundige namen
zijn:

Stavanger
Hamar
Elverum
Tromsø
Malmö
Narvik
Kongsvinger
Drontheim
Eidsvold
Fredrikssten
Halden
Kattegat
Norheimsund
Hardanger
Bergen
Noorwegen

De cursief gedrukte letters vormen den
naam van de eilandengroep: Shetland
eilanden.

No 35, blz. 404.

De gevraagde woorden zijn:

1. G r O s s i e r d e r i j
2. E f f e n
3. E l e g a n t
4. N a r c i s
5. N o v e l l e
6. A r o m a
7. C o l l i e r
8. H a g e l w i t
9. T o t a a l
10. I d e m
11. S o e p e l
12. S o n n e t
13. T o m b e
14. E g o i s m e
15. R a r i t e i t
16. L e g a t i e
17. O c e a a n
18. O p n i e u w
19. S. G.

De gedachte uit „Erasmus” luidt: Geen
nacht is sterloos of er volgt een morgen.
Het aantal inzendingen naar aanleiding
van deze raadselopgaven, was belangrijk
minder dan we gewoon zijn, wat niet
te verwonderen is, daar juist de oorlog
met zijn gevolgen ons land overviel, ter-
wijl de raadsels werden geplaatst.

Toch konden een aantal antwoorden ge-
heel goedgekeurd worden en vielen de
prijzen ten deel aan:

J. A. Bruins, Den Haag; Mevr. B. Hoo-
gendijk—Langen, Zeist; J. Schouten,
Apeldoorn; Mevr. J. H. Marijs—Geldof,
Den Haag; J. W. Buitelaar, Franeker;
H. J. C. Markgraaf, Den Haag; F. G.
van Riessen, Haarlem; A. H. Branse,
Den Haag; A. ten Brinke, Amersfoort;
G. Kroon, Den Haag.

Indien deze prijswinnaars bijzondere
voorliefde hebben voor een der uitge-
loofde prijzen, kan dat aan de uitgevers
in Zwolle worden meegedeeld. Met wen-
schen zal zooveel mogelijk rekening ge-
houden worden.

Een Amerikaan, die naar zijn eigen zeggen
geen last heeft van bijensteken en dat
bewijst door een heele zwerm bij wijze
van baard aan zijn kin te laten hangen.

De Cheng Ching Yi

Chineesch meisje aan den rijstmaaltijd.

Veel langzamer dan wij wel zou-
den willen, bereiken ons de be-
richten van de Christelijke Kerk
in China. Het oorlogsgeweld neemt
ook in het Hemelsche Rijk de eerste
plaats in. Vele Christelijke gemeen-
ten zijn uit elkaar geslagen en ver-
spreid. Onnoemelijke schade is aan-
gericht, die in geen tientallen jaren
kan worden hersteld.

Toch is het Christendom in China
niet dood. Integendeel, midden in de
grootste verwoesting openbaren zich
de uitingen van krachtig geestelijk
leven. Ja, de Chinees zegt: „Indien
het Christendom ergens leeft, dan is
het in China, waar het geweld der
verwoesting de hulpelooze Christe-
nen heeft vaardig gemaakt voor een
nieuwe taak: het bieden van geeste-
lijke en ook stoffelijke hulp aan hun
gemartelde landgenooten.”

Wanneer ons uit dit verre land thans
berichten bereiken, zijn het hoop-

volle berichten. Het Evangelie breekt
door, ook wanneer menschen ver-
woesten. „De storm van verandering
— schrijft de Nederlandsche zende-
ling J. P. Leynse te Peking — heeft
een geestelijken honger doen ont-
staan. Er is niet voor niets geleden.
Meer en meer word ik mij bewust,
dat de vlam des geloofs, die ontsto-
ken is, tot het hart van het volk zal
doorbranden.”

Na deze hoopvolle mededeelingen
treft ons te sterker het bericht van
het overlijden op 58-jarigen leeftijd
van Dr Cheng Ching Yi, die in den
opbouw van de Christelijke Kerk in
China zulk een belangrijk aandeel
heeft gehad.

Cheng was een bescheiden man, die
zich nooit op den voorgrond drong.
Maar tegelijk was hij een beslist man,
die zich met zijn geheelen persoon
gaf aan het werk, waarvoor hij stond.
Gedurende vele jaren is hij de stu-

wende kracht geweest van de groote bewegingen, die in China tot ontwikkeling zijn gekomen.

Cheng stamde uit een Christelijke familie in Peking, die hem aan de London Missionary Society toevertrouwde om tot predikant te worden opgeleid. Het feit, dat hij tijdens den Boxeropstand in 1900 in Tientsin studeerde, redde zijn leven. In Peking zijn in die dagen vele Chinese Christenen als slachtoffers van den opgekropten volkshaat tegen de Westersche overheersching gevallen. Cheng heeft zijn familie niet teruggezien.

In de eerste jaren van deze eeuw studeerde hij in Schotland en in Amerika, waarbij hij den graad van Doctor in de Theologie behaalde. Van zijn eersten arbeid in China is ons niets bekend. Wij ontdekken hem voor het eerst weer in Edinburgh op de Internationale Zendingconferentie van 1910.

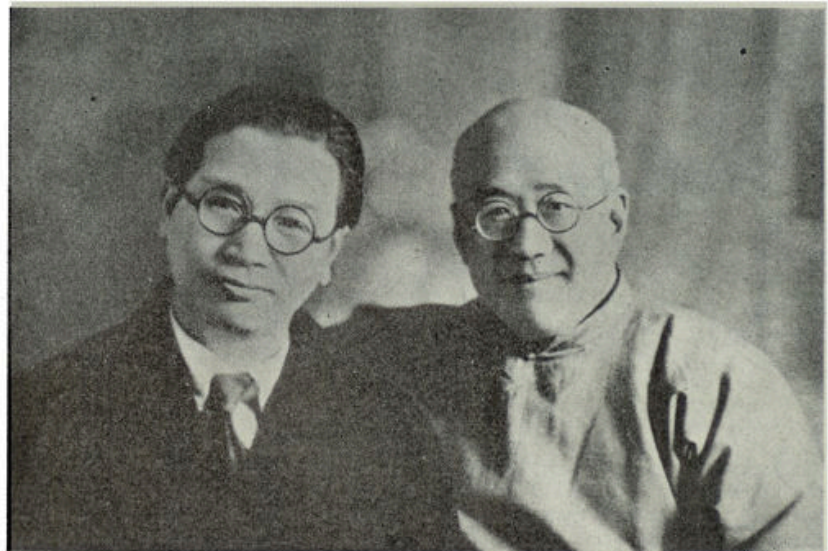
De geschiedenis van het Christendom in het Oosten gedurende de twintigste eeuw beweegt zich feitelijk langs de drie groote conferenties: Edinburgh 1910, Jeruzalem 1928 en Tambaram 1938. Alle drie stonden onder leiding van Dr John R. Mott. En alle hebben zij in het Oosten hun diepe sporen nagelaten. Dat deze met name ook in China merkbaar zijn, is voor een groot deel te danken aan den arbeid van Dr Cheng, die de drie conferenties bijwoonde en hun boodschap uitdroeg in zijn eigen land.

Edinburgh was een conferentie van Westerlingen, waar Kerk en Zending van Europa en Amerika zich beraadden op de toekomstige Zendingstaak. Inheemsche Christenen waren door het organiseerend comité niet uitgenoodigd; zoo ver was men toen nog niet. Slechts enkele Oosterlingen waren uit eigen beweging verschenen. Eén van deze was Cheng en reeds dadelijk trok hij de aandacht.

In China teruggekeerd werd hij secretaris van het Voortzettingcomité van Edinburgh, dat in 1922 werd omgezet in den Nationalen Christenraad.

In deze functie was hij leider van de Chineesche delegatie op de Conferentie van Jeruzalem. Daar is het geweest, dat de tegenwoordigheid van een groot aantal Christenen uit alle landen der aarde aan de Chineesche Christenheid den stoot gegeven heeft, die haar moest uithelpen uit de moeilijkheden, welke toen in China waren ontstaan.

Terwijl de staatkundige en maatschappelijke toestanden uitermate moeilijk waren en Kerk en Zending door de communistische aanvallen werden bedreigd, heeft Cheng het

Dr Toyohiko Kagawa (Japan) en Dr Cheng Ching Yi (China)

gewaagd, het initiatief te nemen tot een groote actie, die met één slag de Chineesche Christenheid over het doode punt zou heenhelpen en haar zou mobiliseeren voor een geheel nieuwe taak.

Aan Dr Mott stelde hij in die dagen de vraag, of juist deze tijd van groote moeilijkheden voor het Chineesche volk en in het bijzonder voor de Christelijke Kerk niet de tijd bij uitnemendheid moest worden geacht voor een groote actie, die in de eerste plaats zou bestaan in een verdubbeling van het aantal Christenen. Toen Mott vroeg, hoe hij het durfde wagen, in vijf jaren een werk te ondernemen, waarvoor de Zending een eeuw had noodig gehad, antwoordde hij met de simpele wedervraag: „Waarom niet?” Dit was typeerend voor Cheng.

Door zijn voorbeeld is uit een diepe inzinking, die zeer verklaarbaar was, een geestelijke opwekking ontstaan, die zich over geheel China heeft uitgebreid. De Christelijke Kerk is actief geworden. Schatten van geloof en toewijding zijn in haar openbaar geworden. Duizenden zijn uitgetrokken met het Evangelie in de hand om hun zwaarbeproeft landgenooten iets te bieden, dat hen in de moeilijke tijden staande kon houden. Toen eerst is gebleken, dat de deuren voor het Evangelie openstonden, dat er in China groote mogelijkheden waren voor de prediking.

Duizenden nieuwe leden zijn voor de Christelijke Kerk gewonnen, nadat eerst duizenden leden van die Kerk zich bewust waren geworden van hun taak en hun roeping in dezen tijd en van hun persoonlijke verantwoordelijkheid tegenover hun volk.

Ondanks zijn zwakke gezondheid heeft Cheng van dag tot dag in deze beweging meegewerkt. Als Moderator van de „Kerk van Christus in China,” die in 1927 werd geconstitueerd door fusie van een aantal Protestantische kerken, heeft Cheng in het Christelijk leven in China steeds een belangrijke plaats ingenomen. En de door hem in het leven geroepen beweging is ondanks oorlog en revolutie doorgegaan.

Europa kan China niet meer helpen. Daarom roept God in het volk zelf machtige geloofsbewegingen op, die ons doen verbaasd staan door hun daden.

Voor het laatst trad Cheng in het openbaar op tijdens de Conferentie van Tambaram, waar de Chineesche delegatie weer een belangrijke plaats innam. Meer dan ooit bleek daar, dat de Chineesche Kerk groeit midden in de verdrukking.

Over de resultaten, die Tambaram voor China heeft gehad, is ons nog niets bekend. Wij weten slechts, dat de Chineesche afgevaardigden gesterkt en bemoedigd naar hun land zijn teruggekeerd. Maar wij zijn overtuigd, dat, nu hun voorganger Cheng is heengegaan, het door hem begonnen werk zal worden voortgezet.

De groote kracht van dit werk schuilt in de persoonlijke toewijding. Ieder lid der kerk is overtuigd, dat de Evangelisatie van China hem persoonlijk aangaat en dat van zijn persoonlijk geloof afhangt, of anderen zullen worden gewonnen.

Hiervan getuigen de bede en het devies der door Dr Cheng gestichte beweging: „O, God, doe Uw Kerk herleven en begin met mij!”

Dr ir H. G. v. B.